

een aantal woorden en zinnen uit vreemde talen in, die wij er zouden hebben uitgelaten en zijn er, daarentegen, weêr woorden niet opgenomen, die wij zeer zeker nooit zouden hebben overgeslagen. Maar het is dan ook niet aan te nemen, dat de Redactie naar volledigheid heeft gestreefd. Zij gaf, wat ze zoo ereis geven wilde. De *Woordenschat* zou tot in 't onbegrensde kunnen worden vervolgd. Echter, viel mijn oog op een paar onvolledigheden en onjuistheden in deze aflevering, waarvan ik hier melding maak ten blijk dat ik met belangstelling las en op hoop, dat aan mijn bezwaren nog kan worden tegemoet gekomen.

Madeira is niet alleen de naam van een heerlijk eiland en die van een smakelijk morgenwijnkje, maar zoo heet ook een kokkerd van een rivier, die in de Amazone uitloopt en wezenlijk wel vermeld had mogen worden. *Madonna*; — alleen noemt men de *M. della Lettera*. Waarom dan ook niet zooveel andere als de *M. della Cesta, del Coniglio, de la Scala* enz. enz.? Waarom krijgen we *Maëstoso* en niet *maëstro*? Waarom onthoudt men ons de verklaring van *Magdala-rood, Magnetisme* (dat de argelooze lezer niet vanzelf bij *Mesmerisme* zoekt), *Magneetberg* (waarvan aardige sprookjes te vertellen zijn) *Maire, Maire du palais* en *Maitrise* in de andere (vijf) beteekenissen dan de enkele, die ons wordt gegeven? Waarom krijgen we wèl *Malandrins* en niet *Malandrini* daarnaast? Ook zou 't woord *Malaria* ons heusch niet onwel hebben gemaakt.

De Redactie vertelt het een en ander van *Madeira* en *Malvezij*, maar geen woord van *Malaga*. Is die wijn te zoet voor de heeren? De naam is toch aantrekkelijker dan die wèl gegeven, verouderde benamingen van vuile ziekten onder *mal*. We krijgen *mandant*, niet *mandaat*, en niet *mandatum* (ceremonie der voetwassching naar het »*mandatum navum do vobis...*» van Joh. XIII, 34). *Marc* is ook nog een soort van brandewijn en het woord *Mir-*

*lito*n heeft meer beteekenissen dan de eenig opgegevene.

Van *Maling* was nog wel wat aardigs te vertellen geweest o.a. dat een grappenmaker de Redactie van *Woordenschat* leelijk in de maling nam, toen hij de anecdote zond, die op pag. 679 terecht is gekomen, en waarin als historisch wordt gegeven de woordspeling »*comme un vieillard en sort*» met »*comme un vieil hareng saur*». Ongelukkig kan een schoolkind er de Redactie op wijzen, dat men evenmin zegt *l'hareng* als *l'Hollande* en dat al zei men *vieil hareng* dan nog dat *vieil-a* niet zou klinken als *vieilla*(rd) met de *il* (*mouillées*). Is die aardigheid niet zeer waarschijnlijk *made in Germany*?

* * *

De bewoners der vreemde Werelddeelen, door dr. H. Blink, geïllustreerd met gekleurde en ongekleurde platen en kaarten, tusschen en buiten den tekst. Uitgevers-Maatschappij *Elsevier*, Amsterdam. Aflever. I.

Ieder, die wel eens het een en ander gehoord heeft van school-, volks-, gasthuis- en gevangenis-bibliotheken, weet dat tot de allermeest gevraagde tijdschriften behoort *De Aarde en haar Volken*. Daarin leest men dolgraag: van die vreemde menschen met hun zonderlinge zeden en gewoonten en hun uiterlijk om van te schrikken. 't Is maar jammer dat je zooveel door elkaâr daarvan krijgt. Je kunt al die luidjes niet uit elkander houden. 't Wordt een verward gespook van Roodhuiden, Chineezzen, Battaks, Australnegers, Achter-Indiërs enz. in je hoofd. Als er nu eens eens een geleerde kwam, die heel goed en heel onderhoudend kon vertellen en je d'r's op de hoogte bracht van de zeden, gewoonten, godsdiensten enz. van al die vreemde snoeshanen afzonderlijk. Dát zou heerlijk zijn! Bovendien, uit zoo'n boek, dat dan ook zeer praktisch moest zijn opgezet, met gegevens, die nuttig kunnen wezen voor elk, die met een van die vreemde volken in aan-